

कम् । त्रिंशद्भागश्च विप्राणां कपिं कृत्वा न दोषभाक् ।
 वृद्धिभेदः ऋष्यादानशब्दे १४१६ पृ० उक्तः । २तद्वति त्रि०
 तस्य पत्नी डीप् ऐङ्च् सम्बोधः । कुसीदायी वृद्धराजी-
 विपत्त्याम् । पाणिन्यादिमते कुसितकुसिदशब्दाभ्यां ह्रस्व-
 मध्याग्यासेव डीप् ऐङ्च् इति भेदः । कुसीदवृद्धार्थद्रव्यं
 प्रयच्छति वृत्तचौ । कुसीदिक वृद्धार्थधनदायिनि त्रि०
 स्त्रियस्तुभजत् पिप्वात् डीप् । स्वार्थे क । कुसीदक,
 तत्पार्थे अरूपार्थे इति । कुसीदिन वृद्धार्थं धनप्रयोक्तारि
 उत्तमस्ये त्रि० स्त्रियां डीप्

कुसीदवृद्धि स्त्री कुसीदरूपा वृद्धिः । कुसीदरूपा वृद्धौ
 (सुद) “कुसीदवृद्धिर्गुणं नात्येति सकदाहता” या०
 स्मृतिः । व० त्री० । कुसीदरूपवृद्धियुक्ते त्रि०

कुसुम न० कुस-उम नि० गुणाभावः । १पुष्पे, “कुसुमसन्त-
 तिसन्ततसङ्गमिः” भाषः । “कुसुमायोजितकार्मुकोमधुः”
 कुमा० । “विपिनविहारे कुसुमविचित्रा” कन्दोम० । २फले,
 शस्त्रीरजसि, “वदा नार्थाः पितृर्गृहे कुसुमस्तनसम्भवः”
 ज्यो० ४नेत्ररोगभेदे च मेदिनिः । पञ्चमात्रप्रस्तावे । ५ ॥
 षष्ठे ५ प्रभेदे । फलकुसुमविशेषाणां द्रव्यान्तरसुलभत्वादि-
 स्तृचकत्वं वृ० स० २६ अ० दर्शितं यथा

“फलकुसुमसम्यद्वृद्धिं वनसतीनां विलोक्य विज्ञेयम् ।
 सुलभत्वं द्रव्याणां निष्पत्तिश्चापि गृह्यानाम् । शालेन
 कलमशगरी रक्ताशोकेन रक्तशालिच । पाण्डूकः क्षीरि-
 कथा नीलाशोकेन मसूरकः । न्यसोधेन तु श्रवकस्ति-
 न्दुकटश्चा च पटिको भवति । अश्वत्थेन ह्येषा निष्पा-
 त्तिः सर्जग्व्यानाम् । जम्बूभिर्जलजपायाः शिरोपट्टाश्च
 कङ्कनिष्पत्तिः । गोधूमाश्च मधुकैर्यद्वृद्धिः सप्तपर्णेन ।
 अमिषुक्तकुसुमैश्च कर्पासं रापेपात् श्वेदसमैः । वदरा-
 भिर्य कुलत्वाशिरवित्वेनादिशेषु ज्ञान् । अतसी वेतसपुष्पैः
 पलाशकुसुमैश्च कोद्रवा ज्ञेयाः । तिलकेन शङ्खमौक्तिक-
 रजनात्यय चेद्भेदेन शृणुः । क्षीरिणश्च हस्तिजर्णैरादेशता
 वाजिनोऽश्वकर्णेन । गावश्च पाटलाभिः कदलीभि-
 रजाविकं भवति । चम्पककुसुमैः कनकं पिष्टुमसम्भञ्ज
 बभ्रुजोपेन । कुरुपकटश्चा वज्रं वैदूर्यं मन्दिकावर्तैः ।
 विद्याञ्च सिन्धुशरेण मौक्तिकं कङ्कुमं कुसुमेन ।
 रक्तोत्पलेन राजा मन्त्री नीलोत्पलेनोक्तः । अष्टौ सुवर्ण-
 प्रभैः पद्मैर्विपांः पुरोहिताः कुसुदैः । सौगन्धिकेन
 बलपतिरक्षेण हिरण्यपरिवृष्टिः । व्याघ्रैः क्षेमं भङ्गानकै-
 र्भयं पीतुमिभ्यारोग्यम् । खदिरगभीभ्यां दुर्भिक्षमर्जुनैः

शोभना वृष्टिः । पिचुसर्दनागकुसुमैः सुभिन्नमथ मारुतः
 कपित्थेन । निचुलैः वृष्टिभयं व्याधिभयं भवति कुट-
 जेन । दूर्वाकुशकुसुमाभ्यां भिचुर्वृक्षश्च कोविदारेण ।
 श्यामालताभिर्वृद्धा बन्धव्या वृद्धिमायानि ।

कुसुमविशेषप्रकाशने दोहदभेदः । “सूपुररवेण स्त्री-
 चरणेनाभिताडनम् । दोहदं यदशोकस्य ततः पुष्पो-
 हभोभवेत् । वकुलो सुखशीघ्रसिक्तः । व्यालोकितः
 कुसुवकः कुरुते विकाशमालोडितस्तिलक उत्कलिको वि-
 भाति” कुमा० टी० मञ्जि० । तदस्य संजातं तार० इतच् ।
 कुसुमित संजातकुसुमे त्रि० ।

कुसुमकार्मुक पु० कुसुमं कार्मुकमस्य । कन्दोर्पे “कुसुमका-
 र्मुककार्मुकसंहितेत्यादि भाषः । कुसुमचापादयोष्यत्”
 पु०, “कुसुमचापमतेजयदंशुभिः” भाषः ।

कुसुमपञ्चक न० कुसुमानां पञ्चकम् । कामदेववाणरूपे ध्वर-
 विन्दादिपञ्चके “ननसिश्यमहाराज मन्ययाऽमी न कुसुम-
 पञ्चकपथलं विसोटुम्” भाषः । कुसुमवाणशब्दे विवर्तितः ।
 कुसुमपुर न० (पाटना) इति ख्याते पाटलिपुत्रे नगरे “ततः
 पितृवधपरित्यागादपक्रान्ते कुसुमपुरात् कुमारो मन्त्र-
 यक्रेतौ” “चागव्यहृतकेन आहूयामिहितः कुसुम पुर-
 वासिनः” इति च सुहृत्तारा० । कुसुमनगर पुष्पपुराद-
 योऽप्यत्र न० । अन्तलोपे कुसुमनप्यत्र ।

कुसुममध्य पु० कुसुमं मध्ये फलमध्ये यस्य । (चालदा)
 वृक्षभेदे । शब्दच०

कुसुममय त्रि० कुसुमायुक्तं कुसुमप्रचुरं वा कुसुममययत् ।
 १पुष्पमये २पुष्पप्रचुरे च स्त्रियां डीप् ।

कुसुमवाण पु० कुसुमानि ध्वरविन्दोदीनि पञ्च पुष्पाणि
 वाणाः यस्य । कन्दोर्पे । “ध्वरविन्दमशोकश्च चूतञ्च नवम-
 त्तिका । नीलोत्पलञ्च पञ्चैते पञ्चवाणस्य सावकाः”
 माधव्या० मञ्जि० धृतवाक्यम् कुसुमशरादयोऽप्यत्र पु० ।

कुसुमविचित्रा स्त्री “मयसहितौ न्यौ कुसुमविचित्रा”
 वृ० उक्ते १दादगाधरपादके वर्णवृक्षभेदे । कुसुमेन
 विचित्रः । २पुष्पैर्विचित्रे त्रि० । “विपिनविहारे कुसु-
 मविचित्रा” (सुरारिपुष्पार्त्तः) कन्दोमञ्जरी ।

कुसुमाकार पु० ६त० व्रंसन्ते कर्तौ । “मासानां मार्गशीर्षाऽपि
 ऋतुनां कुसुमाकारः” गीता । पुष्पाकारादयोऽप्यत्र पु० ।

कुसुमागम पु० कुसुमानामागमोयत् । वसन्ते कर्तौ
 कुसुमाञ्जनं न० कुसुमाकारमञ्जनं गात्रं । पैतलमञ्जजाते
 पुष्पाकारे अञ्जनभेदे अमरः ।